

Lawrence Brownlee

Slavni američki tenor nastupio na Dubrovačkim ljetnim igrama

Jelena Sviben

Na glazbenome programu Dubrovačkih ljetnih igara ovog je petka, 6. kolovoza, nastupio Lawrence Brownlee.

Koncert na Igrama bio je njegov prvi nastup u Hrvatskoj, a izveo je program sastavljen pretežno od poznatih opernih arija i napuljskih pjesama. Slušali smo četiri pjesme iz Verdijeve zbirke "Komornih skladbi za glas i klavir", "Tri Petrarkina soneta" Franza Liszta, arije iz opera Gaetana Donizettija ("Spirito gentil", "Una furtiva lagrima" i "Ah, mes amis"), Rossinijevu "La danzu" te napuljske pjesme "Core 'ngrato", "Rondine al nido", "A vucchella" i "O sole mio".

Prirodan stil

Ovaj lirski tenor iz SAD-a, koji najviše njeguje talijanski belkantistički repertoar, u svojoj je karijeri pjevao na najpoznatijim svjetskim pozornicama, uključujući njujorski Metropolitan i milansku Scalu, te slovi kao jedna od vodećih figura u operi današnjice. Iako ovakvi epiteti lako mogu postati sami sebi svrha i slušanje pretvoriti u uživanje u prisutnosti velikog pjevača, Brownlee je svojim nastupom pred dubrovačkom publikom svakako opravdao ove riječi.

Generalno gledajući, Brownleejev

Brownlee je izveo poznate operne arije i napuljske pjesme

stil pjevanja je izrazito prirodan i u njegovom nastupu nema manirizama. U dikciji nema isticanja pojedinih slova ili riječi, njegovo je pjevanje vrlo tečno, bez prekidanja ili zastajkivanja melodijske linije. U oblikovanju vokalne linije nema dodatnih glisanda ili zapjeva koji bi zvučali kao da se na njih dolazi s težinom, a boja glasa ujednačena je u svim registrima. Na primjer, Donizettijeva arija "Ah mes amis" na početku se sastoji od izmjene vrlo kratkih veselih i zanosno-nostalgčnih fragmenata koji se mogu lako karikirati, razlikovati u tempu i tonu ili odvojiti dramatskim

pauzama. U Brownleejevoj izvedbi ti kontrasti proizlaze samo iz Donizettijeve skladbe. A pri kraju iste arije, poznati skokovi na "visoki c" zvuče lako i precizno, bez patetike ili eksplozije (bilo namjerne radi isticanja virtuoznosti ili slučajne radi promjene visine). Što se tiče scenskoga stava, Brownlee na pozornici nije nepomičan, no njegovi pokreti ne djeluju namješteno, nego većinom proizlaze iz trenutka izvedbe (kao na primjer spontani okret na peti u izvedbi Rossinijeve "La danze").

Nešto drugačija od onoga na što smo navikli Brownleejeva je izved-

ba arije Una furtiva lagrima, kojoj u drugome dijelu melodiji dodaje vlastite ornamentacije. Time se, kako je istaknuo, nadovezuje na tradiciju ukrašavanja i blage melodijske improvizacije, čestu kod starijih pjevača ovoga dijela opernog repertoara.

Klavirska pratnja

Slikovito bismo mogli reći da Brownlee nije jedan od onih opernih pjevača koje bi se dalo oponašati. U popularnom folkloru možemo naići na jednu površnu karikaturu opernog pjevača koji stoji čvrsto i uspravno, glavu drži uzdignuto, a rukama proizvodi geste koje dodatno naglašavaju patos njegovog pjevanja. Brownlee nema dodirnih točaka s tom stereotipnom slikom. "Slika" njegovog stava mogla bi, recimo, biti duboko disanje i neopterećeno zadovoljstvo u pjevanju. On je operni pjevač koji nije "diva". I baš zbog toga oduševljava.

Brownlee je na Igrama nastupio uz klavirsku pratnju Vesne Podrug Kossjanenko, koja se pokazala kao odgovoran i pouzdan korepetitor. Čitavo vrijeme ujednačeno je pratila i podržavala pjevača, bez težnje da se klavirska dionica nametne u prvi plan i zazvuči solistički. Takav pristup odgovarao je ovom repertoaru te je pridonio tome da sažetak večeri, doista doslovno, budu riječi bel canto - lijepo pjevanje. □